

Sygn. akt: WO 16/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błus

w sprawie z zażalenia J. B., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. z dnia 16 października 2017 r., o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L.

UZASADNIENIE

Postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 29 września 2017 r., odmówiono wszczęcia śledztwa „w sprawie niedopełnienia w dniu 23 marca 2017 r. w P. przez ustalonego prokuratora Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej [...], obowiązków oraz przekroczenia uprawnień poprzez zatajenie w wydany w sprawie o sygn. PR 4 Ds. .../17 postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa, iż st. chor. sztab. J. B. od 31 maja 2001 r. był pozostawiony w Wojskowej Komendzie Uzupełnień w N. bez przydziału służbowego, a także oparcie się na fałszywych dowodach i działanie na szkodę interesu prywatnego st. chor. sztab. J. B., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.”

Zażalenie na to orzeczenie złożył J. B.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w P. postanowieniem z dnia 16 października 2017 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej sąd występujący wskazał, że postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy popełnienia przestępstwa przez prokuratora Działu do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Rejonowej w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Garnizonowy w P., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa przeciwko prokuratorowi Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury w P..

Stosunkowo nieliczna obsada kadrowa WSG w P. oraz Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej skutkują częstymi kontaktami zawodowymi, w tym także z prokuratorem występującym w niniejszej sprawie jako osoba, której J. B. zarzuca popełnienie przestępstwa.

Należy również przypomnieć, iż J. B. składał wcześniej wnioski o ściganie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. oraz sędziów tego sądu. W sprawach tych odmówiono wszczęcia śledztw (*vide* postanowienie prokuratora Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt: PR 4 Ds. ...2016 oraz postanowienie Prokuratora Prokuratury

Okręgowej w P. Wydział VIII do Spraw Wojskowych z dnia 11 lipca 2017 r. sygn. akt: Po VIII Ds.2017).

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego, zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L., jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w P.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

kc